

MED PUTSFÖRMÅGAN HAR VI INTE GJORT RENT HUS - ÄNNU.

Börjar man intressera sig för ett ämne och gräva i det (det kallas på fint språk research), prata och korrespondera med människor brukar det dyka upp mer och mer, även i detta fall. Det skulle vara synd att inte dela med sig, speciellt när jag fick OK från mina källor för att få citera dem.

Min första källa (i det här fallet) civ.ing D. Titera Phd har skrivit en intressant artikel där han även åberopar beräkningsmetoder som civ.ing K.Cermak (se förra inlägget) använder.

För att få fram jämförbara siffror, måste man använda samma sätt att beräkna putsförmågan.

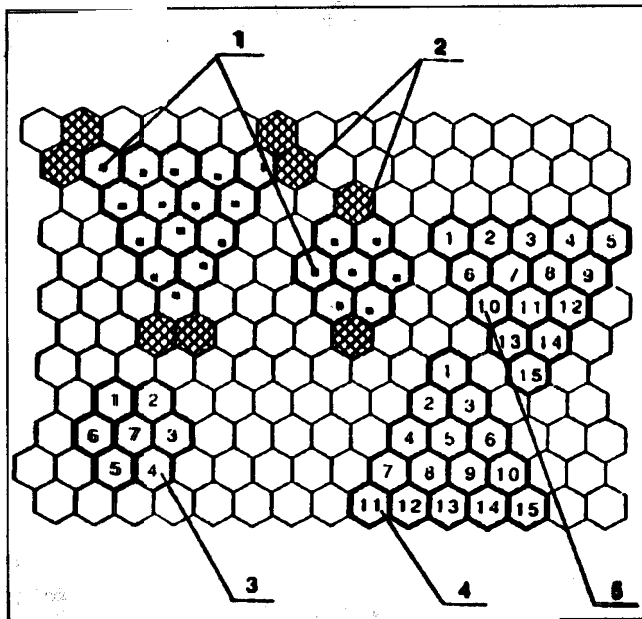
$$HYG = ((N1-N0).T1/2 + (N2-N1).(T1+T2)/2 + (Nn-(Nn-1)).(Tn-1+Tn)/2 + (P-Nm-NL).(Tm + 12) + NL Tm / (Nm-N0)) / (P-N0-N1) \text{ (timmar)}$$

Där : n = 1...m (kontrollens följdnummer)
 m = det totala antal kontroller
 P = totalt antal celler i testfältet
 Tn= tid för den första kontrollen efter avdödandet
 N0= antal fria celler i fältet i testets början
 Nn= antal fria celler i tid Tn
 NL= antal icke utrensade celler

vid den sista kontrollen

Saker man bör tänka på : För att resultaten skall vara jämförbara, borde testytan placeras på samma plats i yngelrummet och larverna borde vara lika gamla.

Mätningen borde upprepas minst 3x per säsong och mätningar gjorda under stark väderleksändring bör uteslutas.



**ATT SÖKA BISAMHÄLLEN
SOM AKTIVT SKADAR
VARROAN.**

Har man placerat i kupan ett varroaunderlägg som stoppar bina från att komma åt nedfallna kvalster, kan man dels räkna dels utvärdera kvalstren. Man kan under mikroskop observera avbitna ben, kläm- och bitskador på kroppen.

Att få fram jämförbara siffror

$$BIM = (100.Np) / (Ns + No) \text{ i \%}$$

BIM = Biinjurerad mites

där Np = Antal skadade kvalster
 Ns = Antal av alla nedfallna kvalster före den kemiska behandlingen

No = Antal av nedfallna kvalster efter den kemiska behandlingen

Min andra källa (civ.ing P.Konecny) har varit några månader i USA där han sysslade med avel och inseminering. Beskrivningen av hur han snabbt lärde sig att INTE trampa på samma ställe varifrån han lyfte en avelskupa, på grund av att skallerormar hade benägenhet att söka skuggan under kuporna lät inte så behaglig.

Genom honom kan man bekanta sig med den amerikanska approachen. Man skall testa minst 5 - 6 gånger per säsong. Man skall testa mitt i yngelkloten. Amerikanerna kör uteslutande med nål för att döda larverna. Ålder skall helst vara 10 - 13 dagar efter att ägget var lagt (man kan avtäcka några celler och titta efter för att placera testytan rätt). Finns det under nålen en larv som är 17-21 dagar gammal, har nålen en tendens att glida åt sidan och man kan bara skada larven utan att döda den.

ÄR LARVEN BARA SKADAD, AVTÄCKER BINA INTE CELLEN (förtydligat av mig).

Kontrollen sker efter 24 timmar och allt dokumenteras. Man antecknar helt utrensade celler och celler utrensade till hälften. Icke utrensade celler kan man avtäcka med nålen för att kontrollera att larven har blivit avdödad.

UTFORMNING AV TESTFÄLT

Se bild A. Punkterna mitt i cellen är ett nålstick (1). För att lättare hitta testfältet, markerar man de yttre kanterna med nagellack (2).

Man brukar använda två typer av testfält.

Trianglar (4,5) á 15 celler. Man brukar ha tre triangelfält samtidigt. Dessa mindre fält gör det

möjligt att hitta heltäckta ytor med lika gamla larver. 45 celler som testas samtidigt ger tillförlitligare resultat än 7 celligt testfält (3). Vid användning av tre samtidiga testfält representerar en cell nästan 5% som kan vara en ganska stor felkälla (mot 2 1/4% hostrianglar).

Som sagt ovan - resultat dokumenteras på drottningens registreringkort. Datum för testet är lika viktig att anteckna.

MIN RESUMÉ.

Eftersom det har kommit fram så pass mycket underlagsmaterial skulle det vara synd att inte ta vara på det. Kan man tänka sig att avelscommitén kan ta fram en metod, men inte bara det? Man tar även fram ett förslag hur man skall ta tillvara och omhändertata resultat.

Man skulle kunna tänka sig en ännu bättre modell : att nästa år genomföra ett stort test - kanske i samarbete med Ultuna (för att metodframtagning skulle vara statistisk tillförlitligt och bearbetningsbart): olika sätt att döda larven (frys, nål), utformning och storlek på testfält, tidsförbrukning, olika biraser (eller tom 'stammar') osv där man skulle be om samarbete frivilliga biodlare och sedan publicera resultat och besluta hur man går vidare.

Man BORDE engagera sig centralt för att det skall bli något gjort. Enstaka och ensamma biodlare som gör detta i fullständig anonymitet och tysthet har inte en chans att föra SVENSK biodling framåt.

Kan man förvänta sig något slags reaktion från avelscommitén (OSA)?